

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 2 februari 2015 uitspraak gedaan inzake het beroep van

....., wonende te Rotterdam, verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de decaan van de Erasmus School of Law**, vertegenwoordigd door de examencommissie ESL, hierna: verweerder, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven van 25 september 2014 heeft mr. M. Wiersma namens appellante beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 21 augustus 2014, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven en haar is meegedeeld dat zij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de bacheloropleidingen Rechtsgeleerdheid en Fiscaal recht. Op 20 oktober 2014 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 2 februari 2015. Appellante is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door ....., vicevoorzitter examencommissie ESL.

II. Motivering

1. Appellante heeft zich voor het studiejaar 2013-2014 ingeschreven voor het eerste jaar van de voltijd bachelor opleiding Rechtsgeleerdheid. Naast deze opleiding volgde appellante in 2013-2014 de voltijd opleiding Bedrijfskunde. Voor de opleiding Rechtsgeleerdheid behaalde zij 37,5 studiepunten. Aan appellante werd aan het einde van het studiejaar een negatief bsa voor Rechtsgeleerdheid uitgebracht. Tegen dit besluit komt appellante in beroep. Zij voert aan dat zij vanaf medio november 2013 de opleiding Rechtsgeleerdheid feitelijk in deeltijd volgde. Appellante stelt dat een aangepaste studienorm, d.w.z. de studienorm voor een deeltijdopleiding, op haar van toepassing zou moeten zijn. Appellante wijst erop dat zij in het studiejaar 2013-2014 43 studiepunten voor de opleiding Bedrijfskunde heeft behaald. In totaal heeft zij in het afgelopen studiejaar ruim boven de norm van 60 studiepunten gestudeerd. Het volledig doorlopen van twee voltijd studies is volgens appellante in wezen ook niet mogelijk, gezien de studiebelasting die er voor de studies staat, terwijl er geen sprake is van overlap. Juist daarom zegt appellante in een vroeg stadium van het studiejaar feitelijk te zijn overgestapt naar het deeltijdonderwijs. Niet valt in te zien, zo stelt appellante, waarom dan geen aangepaste norm kan worden gehanteerd. Desgevraagd merkt appellante op dat zij haar voltijd inschrijving in de loop van het studiejaar niet heeft gewijzigd in een deeltijd opleiding. Ter zitting geeft appellante aan dat zij door de studieadviseur nooit op die mogelijkheid is gewezen. Appellante wist derhalve niet dat die mogelijkheid bestond. Ter zitting merkt appellante op dat zij dit nu voor het eerst hoort. Appellante merkt op dat er in het studiejaar 2013-2014 geen persoonlijke omstandigheden zijn geweest. Desalniettemin had volgens appellante een negatief bsa

achterwege moeten blijven, nu niet kan worden gesteld dat zij niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding Rechtsgeleerdheid gelet op de in deeltijd behaalde studieresultaten. Dat er niet van ongeschiktheid voor de studie is gebleken, zou volgens appellante het uitgangspunt moeten zijn.

2. Verweerder betoogt dat de wet geen ruimte biedt om criteria toe te laten voor de vaststelling van een bsa, anders dan de behaalde studieresultaten voor de opleiding in kwestie in het betreffende jaar alsmede eventuele persoonlijke omstandigheden. Een uitbreiding van het toetsingskader in die zin dat ook behaalde studieresultaten voor een andere studie worden meegenomen, is wettelijk niet mogelijk, zo stelt verweerder. Het volgen van twee studies valt niet onder de omstandigheden die kunnen gelden als grond voor aanpassing van de bsa norm. Ter zitting wijst appellante op een eerdere uitspraak van het college (zaaknummer 14.160) waarbij voor een studente die meerdere studies volgde wel een uitzondering werd gemaakt voor wat betreft de gehanteerde bsa norm. Wat betreft de inschrijving merkt verweerder op dat appellante er zelf voor heeft gekozen zich in te schrijven voor de voltijd opleiding. Vanaf de aanvang van de studie wist appellante dat zij in het eerste jaar 60 studiepunten moest behalen, aldus verweerder. Verweerder merkt op dat studenten een verzoek kunnen indienen om hun inschrijving te wijzigen. Verweerder geeft aan geen verzoek van appellante te hebben ontvangen om haar inschrijving te wijzigen van voltijd naar deeltijd. Alleen de vorm waarin het onderwijs is gevolgd is gewijzigd, aldus verweerder. De inschrijving werd niet gewijzigd. Verweerder wijst er verder op dat appellante zich voor 1 februari had kunnen laten uitschrijven. Ook dat heeft zij niet gedaan, zo stelt verweerder. Verweerder veronderstelt dat appellante ervan uitging dat zij de 60 studiepunten wel zou behalen. Daarnaast zijn er volgens verweerder geen andere omstandigheden aangevoerd die nopen tot het toepassen van de hardheidsclausule.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle studiepunten van het cursusjaar B1 moeten zijn behaald.

Vaststaat dat appellante aan het einde van haar eerste jaar van inschrijving voor de opleiding Rechtsgeleerdheid niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Appellante heeft in totaal 37,5 studiepunten behaald, waar zij 60 studiepunten (alle onderdelen van het eerste bachelorjaar) nodig had om aan een negatief bsa te ontkomen. Appellante stond gedurende het gehele studiejaar ingeschreven voor de voltijd opleiding. Dat appellante in de loop van het studiejaar de opleiding Rechtsgeleerdheid feitelijk parttime is gaan studeren, kan daaraan niet afdoen. Temeer niet daar appellante haar inschrijving niet heeft doen wijzigen. Dat een studieadviseur naar zeggen van appellante haar niet heeft gewezen op de mogelijkheid om haar inschrijving aan te passen brengt het college evenmin tot een ander oordeel. Het college neemt daarbij in overweging dat studenten zelf verantwoordelijk zijn voor hun inschrijving. Verondersteld mag worden dat appellante ervan op de hoogte was dat de feitelijke inschrijving voor de voltijd opleiding ertoe noopte dat zij 60 studiepunten moest behalen voor een positief bsa.

Dat appellante een tweede studie (Bedrijfskunde) volgt leidt er naar het oordeel van het college niet toe dat de voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid vastgestelde bsa norm voor appellante op een andere wijze moet worden gezien. Daarvoor ziet het college geen grond. Een eerdere uitspraak van het college waarnaar appellante ter zitting heeft verwezen heeft betrekking op een feitelijk andere situatie en biedt naar het oordeel van het college geen steun aan het betoog van appellante.

Niet gesteld kan worden dat verweerder niet in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.